

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (Rosk.a.) (FP):

Ja, det vil jeg virkelig hævde. Det er da muligt, at der kan blive en lille smule på kort sigt, men i løbet af bare 4-5-6 måneder kommer alle de negative virkninger af det store kasseunderskud, den øgede inflation, den manglende mulighed for at føre en fornuftig rentepolitik inden for det lange låne-marked osv., og alle disse ting skader beskæftigelsen. Jeg behøver ikke engang at sige på lang sigt, jeg kan endda sige på så kort sigt som februar-marts måned næste år.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Jeg mener at kunne erindre, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) startede med at sige, at der overhovedet ikke havde været nogen virkning på beskæftigelsen, tværtimod, arbejdsløsheden var bare steget og steget. Nu kan jeg forstå, at hr. Svend Andersen (Rosk.a.) mener, at det først er om 4-5 måneder, de dårlige virkninger kommer. Jeg takker for oplysningen.

Hagen Hagensen (KF):

Finansministeren sagde, at jeg skulle have givet septemberforliget skylden for en række ting, jeg nævnte. Det har jeg ikke sagt. Jeg remsede op, hvordan vi stod efter septemberforliget, som jo skulle have hjulpet på forholdene, og dér har jeg remset op, at der er forskellige ting, hvor det i hvert fald ikke har haft tilstrækkelig god virkning. Det er jo ikke blot et spørgsmål om at give den syge noget at lindre smerten med, problemet er at helbrede den syge, så han bliver rask.

Finansministeren sagde også, at den højre side af salen havde sagt, at regeringen havde gjort for meget for at fremme beskæftigelsen. Det er i hvert fald ikke mig, der har sagt det. Jeg holder på, at det er nødvendigt at søge beskæftigelsen fremmet, men derfor kan det godt være, at der mellem ministeren og mit parti er en forskellig opfattelse af, hvordan man bedst fremmer beskæftigelsen. Vi vil gerne have den til at blive varig, og derfor vil vi gerne have, at der gives langsigtede ordninger, og vi synes i høj grad, at forligspartierne sigter mod det kortfristede gennem tilskudsordninger og på anden måde.

Der er en enkelt ting mere til finansmini-

steren — i øvrigt skal jeg ikke drøfte ting, hvor ministeren ikke var enig med mig, vi kan have hver sin mening derom, jeg skal blot i forbifarten sige, at renten da i hvert fald ikke er faldet i den periode, der er gået siden september — men jeg vil blot om det indkomstpolitiske have lov til at sige, at når det skal gennemføres, er det da helt klart i hvert fald fra vort partis side, at man skal have arbejdsmarkedets parter med ind deri, men det må da være op til regeringen og nu også til forligspartierne, der skal føre det igennem, at søge snart at komme i gang med det, så man i ordentlig tid forud for de næste overenskomstforhandlinger kan søge skabt et grundlag, der forhåbentlig så kan holde. Hr. Erling Olsen soled sig i alle de goder, der var skabt her ved septemberforliget, og hvor jeg altså i nogen grad har søgt at pille glansen af Sankt Gertrud; han mente, at med det forlig havde man under regeringspartiets ledelse nået meget. Han talte om, at vi var på vej til de bedre tider, selv om det gik langsomt. Han vovede dog ikke at sige, at vi ligger lunt i svinget, og det var da godt, at han ikke gjorde det, for hvad fik vi at vide? Vi fik at vide, at det vil være normalt at oparbejde kasseoverskud i gode tider, så kan man bruge af det kasseoverskud, vi har lagt op i de gode år, og så fortæller han bagefter, at vi skal have kasseoverskud, når vi igen får gode tider.

Hvis jeg skulle oversætte det til et sprog, som jeg kan fatte, er det: vi har intet kasseoverskud at bruge af, men det underskud, vi skaber i de år, vi er i her, skal vi søge at klare gennem kasseoverskud i de kommende år, når de gode tider engang kommer tilbage, og det er jo noget helt andet. Det er jo ondt, og det var det, jeg prøvede på at pege på i mit indlæg, at vi i høj grad skyder problemerne frem foran os i stedet for at søge at løse dem nu.

Jeg finder det ikke rimeligt at hævde, som hr. Erling Olsen gjorde, at erhvervene efter septemberforliget kan disponere i en mere tryk atmosfære. Hvordan kan erhvervene gøre det, når der alene er givet dem direkte tilskud, men ikke lagt den langsigtede linje og plan, som faktisk skulle gøre investeringer mulige og trygge?

Hr. Christophersen beskæftigede sig da også ganske meget med, om finansministeren nu var helt tryk ved det forslag, der her er